

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr. Tordai Ildikó ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve felperesnek** Kiss Gadóné dr. Kapitány Lilla ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen közigazgatási jogkörben okozott kártérítés iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság által 2007. január 22.napján meghozott P.20.575/2006/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 80.000,- (Nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 468.000,- (Négyszázhatvannyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes mint önálló bírósági végrehajtó ellen a Ptk.339. és 349. §-ára hivatkozással 2.240.000,- forint, 2.000.000,- forint, valamint 1.400.000,- forint és ezen összegek után 2002. szeptember 1.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai, valamint a felmerült perköltség megfizetésére vonatkozóan.

Álláspontja szerint az alperes jogsértően járt el, mivel figyelmen kívül hagyta a Városi Bíróság elnökhelyettesének 2002. július 8.napján kelt értesítését, amelyben a perbeli ingatlannal összefüggő végrehajtási eljárás lefolytatására "A" végrehajtót rendelte ki.

Így jogellenes volt az árverés lefolytatása. Gondatlanul járt el az alperes, amikor az ingatlanárverési hirdetményen nem tüntette fel az ingatlan lakott

voltát, és olyan kijelentést tett a felperes felé, hogy az ingatlant 2002. szeptember 1-én beköltözhetően birtokba bocsátja.

Az árverés lefolytatását megelőzően számba kellett volna venni, hogy az ingatlan beköltözhető vagy lakott állapotú és tisztázni kellett volna, hogy a lakásban lakók milyen jogcímen tartózkodnak ott. Ha kellő gondossággal jár el, úgy nem beköltözhető állapotúként hirdeti meg az ingatlant. Ezen túlmenően nem hívta fel a felperes figyelmét, hogy **"B"** végrehajtási kifogását követően az ingatlan birtokba adása késedelmet szenved és az ingatlan beköltözhető állapota megkérdőjelezhető. Ha ezen körülményeket a felperes tudja, akkor nem köt az ingatlanra 2002. augusztus 1.napján előszerződést.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte. Vitatta a jogalapot és az összegszerűséget is. Hangsúlyozta, hogy jogellenes magatartást és mulasztást nem tanúsított, a végrehajtási eljárás során betartotta a Vht. rendelkezéseit.

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 200.000,- forint +ÁFA, míg a beavatkozónak 90.000,- forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékes adóhatóság felhívására 338.400,- forint le nem rótt illetéket.

A megyei bíróság az elsőfokú eljárás során azt vizsgálta, hogy a kártérítés általános (339.§.(1) bekezdés) és különös (Ptk.349.§. (1) bekezdés) feltételei fennállanak-e, az alperes tanúsított-e jogellenes magatartást.

A bírói gyakorlat szerint az alperesi magatartás akkor lenne jogellenes, ha megállapítható lenne a végrehajtót terhelő nyilvánvalóan kirívó jogsértés ténye. A végrehajtó eljárására a Vht. rendelkezéseit kell alkalmazni. Megállapította, hogy a felperes által sem vitatottan az alperes két végrehajtási ügyben járt el, a Vh....1. és a Vh....2. számú eljárásban. Az alperes nem vitásan mindkét végrehajtási eljárásban lefoglalta az adós tulajdonát képező .. ingatlant, és mindkét ügyben az ingatlanárverés időpontját 2002. augusztus 1. napjára tűzte ki.

A Vh....1. számú végrehajtási eljárásban illetékes bíróság az alpereshez 2002. július 10.napján érkezett iratában más végrehajtót jelölt ki. Az alperes ebben az ügyben kibocsátott ingatlanárverési hirdetményt a bíróság döntésére tekintettel megsemmisítette és az iratokat megküldte a másik végrehajtónak.

A Vh....2. számú ügyben az illetékes bíróság csak 2002. szeptember 6. napján kelt iratában jelölt ki más bírósági végrehajtót. Ezért ebben az ügyben az alperes az egyéb törvényes feltételek fennállására figyelemmel 2002. augusztus 1.napján jogszerűen árverezte el a ... ingatlant.

Így a megyei bíróság álláspontja szerint az árverést az alperes jogszerűen folytatta le.

Ezt követően vizsgálta, hogy az ingatlant lakottan, avagy beköltözhetően kellett-e az alperesnek árvereznie.

A Vht. 141.§. (2) és (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az ingatlant fő szabály szerint beköltözhető állapotban kell árverezni. Lakottan csak akkor árverezhető, ha a 141.§. (3) bekezdésében meghatározott valamely feltétel fennáll.

Az alperes az árverést megelőzően felhívta nyilatkozattételre "C" adóst, aki úgy nyilatkozott, hogy "B" jogcím nélküli lakáshasználóként lakik az ingatlanban.

A bíróság álláspontja szerint az alperesnek ennél többet az árverést megelőzően nem kellett tennie. A nyilatkozatból és az ingatlan beszerzett tulajdoni lap másolatából egyértelmű volt a végrehajtó számára, hogy a Vht. 141.§. (3) bekezdésében írt feltételek közül egyik sem áll fenn. Ezért árverezte az alperes az ingatlant beköltözhető állapotban. Az alperes így e körben sem járt el jogellenesen. A felperesnek egyébként is lehetősége nyílt az árverést megelőzően az ingatlan megtekintetésére, ezzel azonban nem élt.

Az alperes az árverést követően 2002. augusztus 9.napján tájékoztatta a felperest, hogy az árveréssel szemben kifogást terjesztett elő az ingatlanban lakó jogcím nélküli lakáshasználó. Tehát a felperes ezen információ birtokában kötötte meg "D"-vel az előszerződést. Az alperesnek további tájékoztatási kötelezettsége a felperessel szemben a végrehajtási kifogás tekintetében nem állt fenn.

Az árverés után az alperes mindent megtett annak érdekében, hogy "B" jogcím nélküli lakáshasználót az ingatlanból kilakoltassa. Ennek érdekében felhívta az ingatlan elhagyására, majd ezt követően 2002. szeptember 4. napjára az ingatlan kiürítéséhez rendőri segítséget kért. A kiürítést azonban nem tudta foganatosítani, figyelemmel arra, hogy a Városi Bíróság a végrehajtási eljárást felfüggesztette. Ezt követően pedig 2002. szeptember 6.napján más végrehajtót jelölt ki az ügyben. Ezután az alperes már nem járhatott el.

Így az alperes magatartása nem volt jogellenes, az alperes felróhatóan sem járt el. Amennyiben a felperest kár érte, akkor az nem volt okozati összefüggésben az alperes magatartásával.

Álláspontja szerint az sem állapítható meg, hogy az ingatlan lakottnak minősül, ezért a beköltözhető és lakott érték különbségére előterjesztett kárigény idő előtti. A 2.000.000,- forint foglalót **"D"-vel** kötött előszerződés alapján a felperes elvesztette, így ez kárként merül fel. A felperes a perbeli ingatlant még értékesítheti, ezért az 5.600.000,- forintos árverési vételár és a 7.000.000,- forintos szerződésbeli értékkülönbségének kárkénti érvényesítése még szintén idő előttinek minősül.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását és a keresetének történő teljes helyt adást. Másodlagosan kérte a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezését. Igényt tartott első- és másodfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolása szerint téves a megyei bíróság azon megállapítása, mely szerint nem állapítható meg, hogy az ingatlan lakottnak minősül, ezért a beköltözhető és a lakott érték különbségére előterjesztett kárigény idő előtti.

Hangsúlyozta, hogy a Zalaegerszegi Városi Bíróság előtt 13.P.20.657/2006. szám alatt peres eljárás volt folyamatban a felperes és az ingatlanban lakó **"B"** és két társa között. A megyei bíróságnak a Pp. 152.§. (2) bekezdése alapján a jelen per tárgyalását a folyamatban lévő perre figyelemmel fel kellett volna függesztenie.

Ugyanakkor előadta, hogy a fenti számú perben a 25. sorszámú végzéssel jóváhagyott egyezségben, melyet mellékletként csatolt, az I. és II. r. alperesek (az ingatlan lakói) kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2003. december 17.napjától a mai napig keletkezett bérleti díjként és közös költségként egyetemlegesen megfizetnek a felperesnek mindösszesen 2.600.000,- forintot.

A bíróság által jóváhagyott jogerős egyezségből egyértelmű, hogy az ingatlan lakottnak minősül, tehát a beköltözhető és a lakott érték különbségére előterjesztett kár bekövetkezett.

E körben hivatkozott két bírósági döntésre, amely szerint a lakásban maradó volt tulajdonost a bérlővel azonos jogállás illeti meg, ha árverés esetén az árverési vételár megállapítása a bentlakás értékcsökkentő hatásának figyelembevételével történt.

Előadta, hogy a Vht.137.§. (1) bekezdés a./ - d./ pontjai tételesen meghatározzák, hogy a végrehajtás alá vont ingatlant megszerző új tulajdonos tulajdonjogát milyen jogok terhelhetik.

Az eseti döntésekből és a Vht. fenti rendelkezéséből megállapítható, hogy a végrehajtónak vagy lakottan kellett volna árvereznie a perbeli ingatlant, vagy pedig beköltözhetően, de ez esetben valóban beköltözhetőnek kellett volna lennie.

Vitatta a megyei bíróság azon jogi álláspontját, hogy a felperes keresete a kár bekövetkezte vonatkozásában idő előtti. E körben előadta, hogy a felperes a bekövetkezett kárának csökkentése érdekében az ugyancsak mellékletben csatolt szerződés szerint 2007. április 18. napján értékesítette a perbeli ingatlant lakottan, 4.000.000,- forint vételárért. Így a felperes követelését az elmaradt haszon tekintetében a keresetlevélben meghatározott 1.400.000,- forintról 3.000.000,- forintra emeli fel és igényt tart ezen összeg után 2002. szeptember 1-től számított törvényes mértékű kamatokra is.

A 2.000.000,- forint foglaló elvesztését mint bekövetkezett kárt a felperes szintén igazolta, ami az alperes mulasztása miatt következett be, hiszen a foglalót elveszítette.

A felperes az árverésen a beköltözhető ingatlan árát (5.600.000,- forint) fizette meg, ténylegesen lakott ingatlanár helyett, ami az általános elfogadott 50 %-os értékkülönbségre tekintettel 2.800.000,- forintot jelent.

Megismételte azt az álláspontjait miszerint az alperes jogellenesen járt el akkor, amikor a per tárgyát képező ingatlant az abban tartózkodó bérlőre, vagy quasi bérlőre tekintettel nem lakottan árverezte.

Az alperesnek az árverést megelőzően tisztáznia kellett volna, hogy "B" milyen jogcímen lakik az ingatlanban, nem lehetett volna megelégednie "C" egyoldalú nyilatkozatával.

Az esetben pedig, ha igaz az alperes azon állítása, hogy az árverést megelőzően "B" az ingatlanból kiköltözött és a lakást elhagyta, árverés után az ingatlanba nem mehetett volna vissza, mert a végrehajtónak gondoskodni kellett volna a lakás védelméről az árverést követően egészen a birtokbaadásig.

A Pf.8.sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan kiemelten hivatkozott arra, hogy az idő előtt befizetett vételárat az alperes kérése ellenére nem fizette vissza, a befizetett összeg később a felosztási terv készítésekor fel lett

osztva, végrehajtási munkadíj lett megállapítva ugyanakkor a vevő nem tudja birtokba venni az ingatlant.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Ellenkérelmében előadta, hogy a megyei bíróság ítéletének indokolása nem támadható az ítélet meghozatala után történtek miatt, későbbi események miatt nem tud megalapozatlanná válni a meghozott ítélet.

A becsatolt jegyzőkönyvből egyébként az sem állapítható meg, hogy kik voltak a további peres felek, kit és miért engedett el III.r. alperesi pozícióból a perből a felperes, mi volt a keresete pontosan és mihez képest kötötte az egyezséget.

A fellebbezés indoklásaként előterjesztett kérelem valójában keresetmódosítás, melyre a másodfokú eljárásban nincs lehetősége a felperesnek. Az elvárt haszon és az elmaradt haszon nem azonos fogalom. A felperes a csatolt iratok szerint 6.600.000,- forint bevételre tett szert az 5.600.000,- forintos áron vásárolt lakásból. A fellebbezésben írtak számszakilag sem követhetők.

Hangsúlyozta, hogy a Vht. előírásait nem szegte meg, így vele szemben kárigényt a felperes jogalap nélkül érvényesít.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezési ellenkérelmében felhozott indokokra figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes fellebbezése a Pp.247.§. (2) bekezdésében meghatározott megengedett keresetváltoztatásnak minősül-e, illetve a Pp.235.§. (1) bekezdése tükrében befogadható-e a felperesnek az új körülményekre történő hivatkozása.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a felperes azon fellebbezése, hogy nem kapta vissza az ingatlan befizetett vételárát, nem ütközik a Pp.247.§-ában meghatározott meg nem engedett keresetmódosítás tilalmába, ezt az elsőfokú eljárásban is sérelmezte, másrészt pedig csak a kártérítés összegszerűségét módosította.

Ugyanakkor a Pp.247.§-ba ütköző, másodfokú eljárásban elő nem terjeszthető keresetváltoztatás az a fellebbezésben - elsőfokú eljárásban nem - meghivatkozott felperesi állítás, hogy az alperes a végrehajtási eljárás felfüggesztése és a kizárása kérdésében hozott bírósági döntést nem hajtotta

vége, tovább folytatta az eljárást, a vételárat felosztotta, magának díjat állapított meg. Ezért ezt az ítélet tábla érdemben nem vizsgálta.

A felperes által a Pf.5.sorszámú fellebbezéséhez becsatolt, a Városi Bíróság 13.P.20.657/2006/25.sorszámú egyezség tartalmát is érdemben vizsgálta az ítélet tábla, mivel ez az új adat az elsőfokú határozat meghozatalát követően került a felperes birtokába, hiszen 2007. február 27. napján került sor a tárgyalás megtartására az elsőfokú ítélet meghozatalát követően. (Pp.235.§. (1) bekezdés)

A fentebb meghivatkozott eljárási adatokat is figyelembe véve az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy a megyei bíróság a feltárt bizonyítékokat a Pp.206. §-ában meghatározott elveknek megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, abból okszerű, megalapozott következtetést vont le. Az ítélet tábla is osztotta a megyei bíróság jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A felperes fellebbezésében felhozott érvekre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének akkor van helye, ha a kártérítés általános (Ptk.339.§. (1) bekezdés) és különös feltételei fennállanak. A Ptk. 339.§. (1) bekezdésén alapuló kártérítési felelősségnek három együttes előfeltétele van: a jogellenes magatartás, a kár, valamint a jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés. Ezen túlmenően a Ptk.349.§-a alapján a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Ezen feltételek konjunktívak, tehát együttesen kell mindegyiknek fennállnia. Amennyiben bármelyik feltétel hiányzik, a kártérítési felelősség megállapítására nem kerülhet sor.

Helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy az alperest a Vh....1. szám alatti végrehajtási ügy intézéséből zárta ki a Városi Bíróság, amely irat az alpereshez 2002.július 10. napján érkezett. Ugyanakkor a Vh....2. számú végrehajtási ügyre ez nem vonatkozott, tehát az ebben az ügyben 2002.augusztus 1. napjára kitűzött ingatlanra vonatkozó árverést a végrehajtó jogszerűen tartotta meg.

A Vh....2. számú végrehajtási ügyben csak az árverés lefolytatását követően, 2002. augusztus 22. napján került sor a végrehajtási eljárás felfüggesztésére. Ezt követően 2002. szeptember 6. napján pedig a Városi Bíróság

elnökhelyettese a Vh....2. szám alatti folyamatban lévő végrehajtási ügyben **"A"** önálló bírósági végrehajtót jelölte ki.

A fenti eljárási adatokból egyértelműen megállapítható, hogy a Vh....2.számú végrehajtási eljárás felfüggesztésére, illetve más végrehajtó kijelölésére jóval az árverés megtartását követően került sor, tehát az alperes jogellenes magatartása az árverés lefolytatása miatt nem állapítható meg.

Az ítéltábla nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését sem, hogy az ingatlant lakottan kellett volna árvereznie az alperesnek, **"B"** bentlakására figyelemmel. E vonatkozásban az ítéltábla egyetértett a megyei bíróság jogi álláspontjával és az indokolásban foglaltakkal.

A Vht.141.§. (2) bekezdése szerint az ingatlant főszabályként beköltözhető állapotban kell elárverezni. Ez azt jelenti, hogy az adós és az ő jogán az ingatlanban lakó személyek, vagyis az adós háztartásához tartozók: a családtagok és az adós által befogadottak kötelesek az elárverezett ingatlant elhagyni és ingóságait onnan eltávolítani, az ingatlan kiürítésével lehetővé tenni, hogy a végrehajtó át tudja adni az árverési vevőnek.

Az ingatlant csak a Vht.141.§. (3) bekezdés a./-b./-c./-d./-e./ és f./ pontjai alapján lehet lakottan árverezni.

A Vht.141.§. (3) bekezdés a./ pontja értelmében a bérlő csak akkor maradhat az elárverezett ingatlanban, ha a végrehajtás elrendelését megelőzően kötötték a bérleti szerződést, és az érvényben van az árverés időpontjában is.

Az ingatlanban lakó **"B"** a Vht. fentebb meghivatkozott rendelkezései és a 2000.február 15.napján megkötött megállapodás alapján azonban nem minősül ilyen bérlőnek, így a Vht. fentebb már felhívott 141.§. (3) bekezdés a./ pontja rá nem alkalmazható.

Az ítéltábla álláspontja szerint **"B"** „quasi” bérlőnek sem minősíthető a felperes által meghivatkozott bírósági határozatok alapján. Ezen bírósági határozatok (EBH.2004/1129., EBH.2000/304.) arról szólnak, hogy az árverési értékesítést követően a lakásban maradó volt tulajdonost a bérlővel azonos jogállás illeti meg, ha árverés esetén az árverési vételár megállapítása a bentlakás értékcsökkentő hatásának figyelembevételével történt.

Ezen eseti döntések értelmében tehát quasi bérlőnek az a volt tulajdonos minősül, aki az ingatlan árverésekor az elárverezett ingatlanban visszamaradt.

A peres eljárás adataiból teljes bizonyossággal megállapítható, hogy **"B"** nem minősül ilyen „quasi” bérlőnek, mivel az árverés időpontjában - 2002.

augusztus 1. napján - nem volt az ingatlan tulajdonosa, ezt a becsatolt tulajdoni lap is megfelelően igazolja.

Az a felperesi hivatkozás, miszerint **"B"** kifogását elbíráló bírósági végzés indokolása valószínűsítette, hogy a **"E"** kötött szerződés alapján van jogcíme a bentlakásra, valamint ezen szerződés tartalma igazolja, hogy lakott értékben kellett volna az alperesnek az árverést kitűzni, nem bizonyítja a Vht.141.§./2/ és /3/ bekezdés szabályainak az alperes általi megsértését, mert csak az itt meghatározott jogcímen való bentlakás esetén lehet mellőzni a beköltözhető állapoton értékesítést.

Az alperesnek mint végrehajtónak a Vht.nem teszi kötelezettségévé, hogy külön eljárást folytasson le annak érdekében, hogy **"B"** bennlakása milyen jogcímen áll fenn. Így e körben sem állapítható meg az alperes jogellenes magatartása.

Nem alapos a felperes azon fellebbezési érvelése sem, hogy az alperes nem bocsátotta a felperes birtokába beköltözhetően az ingatlant, illetve a befizetett árverési vételárat a felperes kérésére nem fizette vissza és ezzel megsértette a Vht.154.§-a és a 154/A.§-ában foglaltakat.

A Vht.154.§. (1) bekezdése kimondja, ha az árverési vevő a teljes vételárat kifizette és az árveréstől számított 30 nap eltelt, a végrehajtó az árveréssel megvett ingatlant átadja az árverési vevőnek.

Az eljárás adataiból megállapítható, hogy az alperes 2002. augusztus 9.napján tájékoztatta a felperest, hogy az árveréssel kapcsolatban az ingatlanban lakó lakáshasználó végrehajtási kifogást terjesztett elő. Ezt követően pedig mindent megtett annak érdekében, hogy **"B"** jogcím nélküli lakáshasználót az ingatlanból kilakoltassa. A bennlakót felhívta az ingatlan elhagyására, majd 2002. szeptember 4. napjára az ingatlan kiürítéséhez rendőri segítséget kért. A kiürítés foganatosítására azonban nem kerülhetett sor, mivel a Városi Bíróság a végrehajtási eljárást felfüggesztette, 2002. szeptember 6. napján pedig más végrehajtót jelölt ki. Ezt követően pedig az alperes a végrehajtási ügyben nem járhatott el.

Ennek megfelelően az alperes magatartása nem volt jogellenes.

Tény, hogy a felperes kérte a már befizetett árverési vételár visszautalását az alperestől, és tény, hogy az nem került visszautalásra.

A már befizetett vételár visszafizetésével kapcsolatban a Vht. rendelkezéseket nem tartalmaz, a Vh....2.számú végrehajtási eljárást a bíróság 2002.augusztus 22.napján felfüggesztette az alperes 2002.szeptember 6.napján kizárásra került a Vh....2. számú ügyből is, és az iratok tőle elkerültek. Az alperes ezen időponttól kezdődően ebben a kérdésben nem is intézkedhetett, jogellenes magatartás e körben sem állapítható meg.

A Ptk.339.§. (1) bekezdésén alapuló kártérítési felelősség három előfeltétele konjunktív, amennyiben bármelyik feltétel hiányzik, a kártérítési felelősség megállapítására nem kerülhet sor.

Mivel a felperes által vitatott végrehajtási cselekmények vonatkozásában az alperes jogellenes magatartást nem tanúsított, így a megyei bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy kártérítési felelőssége sem állapítható meg. A kártérítés egyéb feltételeinek érdemi vizsgálatára ezen okból eredően szükség nincs, hiszen már egy feltétel hiánya is kizárja a kártérítési felelősség megállapítását. Erre figyelemmel az ítéletábra az ok-okozati összefüggés fennállását, illetve a kár bekövetkeztét érdemben nem is vizsgálta.

Mindezen indokok alapján az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A peres eljárásban a felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján ő köteles megfizetni az alperes felmerült perköltségét, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§. (5) bekezdése alapján bruttó 80.000,- forintban állapította meg.

A per az Itv.62.§.(1) bekezdés g./ pontja értelmében tárgyi illetékfeljegyzési jogos, így a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78.§. (1) bekezdése szerint a pervesztes felperes köteles megfizetni.

Győr, 2008.évi január hó 24. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró